Anul al 61-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 224 Marţi 15 August 1944
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei - 12 l. 1000. Z. ŞTIINŢELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei, VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei
TR SUFLET 6 l. 320-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUCOSIANU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

RESPECTAREA LINIŞTEI ŞI A MORALEI PUBLICE

Era într'adevăr necesară reamintirea dispoziţiilor ordonanţei poliţieneşti privitoare la respectarea liniştei şi moralei publice. Capitala a redevenit zgomotoasă. Odihna, este adeseori, pentru cetăţenii cari o caută după ore de muncă, o problemă aproape imposibil de rezolvat, fiindcă oricâte măsuri preventive ar lua aceşti cetăţeni, nepăsarea altora cari nu înţeleg să renunţe la ceea ce ei socotesc că înseamnă libertate individuală, înlătură orice posibilitate de repaus în linişte. Ziua? — nici nu mai vorbim de ea. Liniştea publică a devenit, in timpul zilei, o noţiune absurdă, lipsită de înţeles. Strada este spaţiul de predilecţie al tuturor manifestărilor zgomotoase, începând cu micul vânzător ambulant care îşi strigă marfa pe tonurile cele mai variate şi sfârşind cu ambalarea motorului diferitelor vehicule, fără a mai vorbi de audiţiile radiofonice amplificate şi cari azi, din motive bine cunoscute, sunt permanente nu numai în casele particulare ci în magazine, la coafori, în cofetării şi cafenele şi în diferite „limuzine". In asemenea condiţii, încercarea de a profita de un scurt timp liber pentru odihnă este într'adevăr o cutezanţă din partea acelor cetăţeni cari îşi închipue că au dreptul să oprească mersul vieţei acelora cari au alte preocupări decât odihna. Dar seara şi mai ales noaptea? Turburarea liniştei publice este în timpul serii şi al nopţii, o acţiune rea, egoistă şi intolerabilă. Sistemul nervos al cetăţenilor — vorbim de acei mulţi cari muncesc — este destul de slăbit din cauza, nu numai a alarmelor, mai mult sau mai puţin dese, ci şi multiplelor greutăţi inerente împrejurărilor de azi. Este nepermis ca odihna acestor oameni cari folosesc prin munca lor întregei comunităţi, să fie turburată de o minoritate zgomotoasă şi nesătulă de petreceri, de farse stupide cum sunt chemările la telefon, apăsarea pe butonul soneriei şi altele de acelaş fel.

Reamintirea ordonanţei poliţieneşti care interzice asemenea manifestări zgomotoase şi ocroteşte liniştea publică este deci binevenită şi trebue să fie urmată de o strictă observare a dispoziţiilor cuprinse în această ordonanţă. Sunt restricţiuni de ordin moral pe cari omul trebue să şi le impue singur în vremuri atât de grele prin care trecem azi. Libertatea individuală nu trebue confundată cu dreptul la anarhie. Este un minimum de decenţă peste care nimeni nu are privilegiul de a trece. Desigur viaţa îşi continuă mersul ei şi distracţia face parte din neînseamnă nici destrăbălare, nici sfidarea liniştei altora.

O clipă de judecată serioasă va readuce, sperăm, în conştiinţa tuturor simţul măsurei care se impune azi, în faţa realităţilor care nu trebue niciodată pierdute din vedere.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 13 AUGUST 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc şi pe frontul Moldovei, nici o acţiune de luptă importantă.

Declaraţiile noului ministru de externe al Spaniei

Madrid, 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei „*D. N. B.*" anunţă:

După cum s'a anunţat, noul ministru de externe al Spaniei, d. Jose Felix de Lequerica, a intrat Sâmbătă în funcţiune la palatul Santa Cruz din Madrid.

La ceremonie au asistat, pe lângă funcţionarii ministerului, înalte personalităţi din guvern.

După ce a fost salutat de subsecretarul de stat al ministerului de externe, ministrul Lequerica a ţinut o scurtă cuvântare în care a adus omagii meritelor predecesorului său, contele Jordana.

Cu privire la noua sa activitate, d. Lequerica a declarat între altele:

Nu există pentru Spania decât o singură politică etxernă: politica Statului şi a mişcării, care a fost hotărîtă până acum în fiecare moment de Caudillo, aşa cum va fi şi în viitor.

Această politică va fi urmărită fără nici cea mai mică schimbare şi se va desfăşura conform împrejurărilor actuale şi intereselor ţării.

Iată sistemul păcii spaniole cu întinse prietenii internaţionale, care a atins punctul său culminant sub Caudillo şi guvernul său, servind în mod exclusiv interesele naţiunii şi poporului spaniol care salută frenetic pretutindeni pe şeful Statului, a cărui atitudine o înţelege şi în care are încredere, deoarece ştiu că generalissimul nu se va schimba.

Terminându-şi cuvântarea, noul ministru de afaceri streine, a cerut tuturor funcţionarilor ascultare şi executarea mai departe a ordinelor lui Caudillo, ascultare care angajează întreaga lor personalitate.

Preşedintele Roosevelt despre războiul din Pacific

Amsterdam, 13 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:*

După Reuter, preşedintele Roosevelt a declarat, Sâmbătă seara, în cursul unei alocuţiuni făcută pe bordul unui distrugător, la Seattle (Pacific), că nu poate prevedea când va lua sfârşit războiul în Extremul Orient.

Mai bine de un milion de soldaţi americani se şi află pe teatrele de luptă din Pacific. Primejdia japoneză trebue să fie înlăturată. Numai după aceea se va prezenta posibilitatea unei evoluţii economice favorabile pentru comerţul cu China şi, în general, în spaţiul Pacificului.

Oratorul a subliniat apoi însemnătatea relaţiilor între Statele Unite şi Canada arătând că marea cale de comunicaţii din Statele Unite spre Alaska trece prin Canada. Noile avantposturi din Pacific constitue o anumită protecţie pentru comerţ aflându-se în calea spre Australia şi Noua Zeelandă.

America centrală şi America de sud trebue să fie tot atât de bine asigurate împotriva unei agresiuni venind din sudul Pacificului, cum sunt Statele Unite asigurate împotriva unei agresiuni venind din Pacifiul de Nord.

MINISTRUL ITALIAN PAVOLINI RĂNIT

Milano, 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei „*D. N. B.*" transmite:

Ministrul Pavolini, secretarul partidului republican fascist, a fost rănit în timpul unei acţiuni întreprinsă de o „brigadă neagră", împotriva bandiţilor din Piemont. Puţin înainte de deschiderea focului, d. Pavolini a fost atins de un glonte la coapsă.

Starea sa este satisfăcătoare în urma unei intervenţii chirurgicale.

S'a aflat apoi că grupul comandat de Pavolini fusese izolat de bandiţi. După patru ore de lupte, secretarul partidului fascist a fost găsit rănit de o patrulă şi trasportat la Turin. Cu aceeaşi ocazie au fost răniţi şi alţi şefi ai fasciştilor republicani.

Introducerea stării de asediu în Slovacia

Presbourg, 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." anunţă:

D. Sano Mach, vice-preşedinte al consiliului şi ministru de interne, a făcut o declaraţie, privitoare la introducerea stării de asediu.

Măsura, a declarat d-sa, nu a fost determinată de situaţia internă, ci de situaţia militară în general.

DESFĂŞURAREA LUPTELOR PE CELE TREI FRONTURI

IN RĂSĂRIT

Berlin, 13 (Rador). — **Biroul Internaţional de Informaţii publică de pe frontul de răsărit o ştire reprodusă de corespondentul agenţiei D.N.B.**

In timp ce pe înălţimile răsăritene ale Carpaţilor trupele vânătorilor de munte unguri au reuşit prin acţiuni încununate de succes să înainteze încă şi mai mult în liniile lor principale de luptă, puternica presiune sovietică asupra înălţimilor occidentale, mai ales în sectorul dela vest de Sanok, s'a menţinut.

In zona străpungerii dela Baranov s'au dat deasemeni, în tot cursul zilei de Sâmbătă, la aripa sudică lupte defensive foarte violente, în cursul cărora mai multe brese au putut fi zăvorîte prin contra-atacuri.

După informaţiuni încă necomplete, 11 care sovietice au fost nimicite în cursul luptelor. La aripa de nord a acestui punct de străpungere, un atac german dat în sectorul Opatov a repurtat un deplin succes. Un grup de luptă sovietic a fost încercuit şi nimicit.

La aripa de nord a frontului de răsărit au continuat lupte crâncene, la nord de Duna şi la sud şi sud-vest de lacul Peipus. Atacurile lor puternice dela nord de Duna au fost toate respinse. Aci, inamicul a pierdut 16 care.

❖

Berlin, 13 (Rador).— Corespondentul agenţiei „D.N.B." află că bolşevicii au angajat mai mult de 10 divizii în lupta dată Sâmbătă pentru a încerca să străpungă liniile germane la nord-vest de Bialystok. Toate atacurile au fost zăvorîte prin lupte crâncene.

Lângă Vilkovişken şi Kemen, mai multe atacuri bolşevice, date în aceeaşi zi, s'au prăbuşit fără rezultat. Intre Mitau şi lacul Pleskau, numeroase atacuri sovietice au fost respinse prin contra-atacuri date în cursul zilei de Sâmbătă.

La sud-vest de lacul Pleskau, bolşevicii au reuşit să lărgească străpungerea lor angajând forţe puternice. Luptele continuă.

*

Berlin, 13 (Rador). — **Formaţiuni de avioane de luptă germane au luat parte, din nou, la luptele terestre, sprijinind trupele din regiunea Baranov.**

La trecătoarea Magnuczev au nimicit peste 40 vehicule şi 10 tunuri sovietice.

In lupte aeriene, vânătoarea germană a doborît 12 avioane sovietice.

Se află în mod complimentar că, în noaptea de Vineri, avioane de luptă de noapte germane au repurtat mari succese asupra vehiculelor inamice.

Avioanele de luptă au atacat obiectivele de cale ferată aruncându-se şi bombele asupra gărilor şi trenurilor. Numai în gara Pleskau au fost distruse 30 de vagoane încărcate cu material de război.

IN NORMANDIA

Berlni, 13 (Rador). — **Biroul Internaţional de Informaţii transmite o ştire reprodusă de agenţia D.N.B.:**

Lupte crâncene s'au dat la Saint Malo, în tot cursul zilei de Sâmbătă atingând o violenţă excepţională. Garnizoana oraşului a putut menţine poziţiile sale împotriva tuturor atacurilor massate ale americanilor. Un important grup de luptă american izbutise la un moment dat să pătrundă în oraş. Cu toată superioritatea numerică a adversarului o parte a forţelor germane a pornit la atac, după un scurt, dar violent foc al bateriilor germane şi a respins pe americani cu pierderi foarte sângeroase pentru ei. Inamicul a trebuit să lase prizonieri în mâinile noastre. Servanţii unei baterii germane, cari terminaseră muniţiile şi care nu mai aveau deci mijloace de apărare, au fost asasinaţi de americani în timp ce erau transportaţi spre locul de adunare al prizonierilor.

De pe frontul Loirei se anunţă că americanii au început să-şi sape tranşee pe malul de nord al fluviului servindu-se pentru aceasta în mare parte de populaţia civilă.

❖

Berlin, 13 (Rador). — Corespondentul de război pe frontul de vest al agenţiei D. N. B. d. Alex. Schmalfuss comunică:

Pe întreguj front de invazie, luptele continuă prin atacuri şi contra-atacuri neîntrerupte. O căldură înnăbuşitoare domneşte pe câmpul de bătălie. Grenadierii germani luptă prin praf şi arşiţă pricinuind mari pierderi inamicului.

Intenţia adversarului de a da o bătălie de încercuire prin înaintarea sa în regiunea Alençon va primi din partea comandamentului german răspunsul unor oameni cari ştiu să se comporte în asemenea împrejurări.

Ştirile inamicului depăşesc sistematic realitatea. Astfel, oraşul Chartres este puternic ţinut de germani şi până acum nici un automobil american n'a fost observat în oraş. Deasemeni Tours şi Orleans se găsesc în stăpânire germană, iar inamicul n'a reuşit să treacă Loire în niciun punct.

CONVOI GERMAN ATACAT DE BOMBARDIERE BRITANICE

Berlin, 13 (Rador). — **In cursul dimineţii de Duminică vreo 40 de bombardiere britanice au atacat un convoiu german, la nord de insula Spickerogg.**

Două din aparatele care atacau au fost doborîte de vasele de protecţie ale convoiului. Două vase de protecţie au avut de suferit stricăciuni, dar toate vasele de comerţ ale convoiului au ajuns cu bine în port.

IN ITALIA

Berlin, 13 (Rador).—**Depe frontul de operaţii din Italia se anunţă:**

O activitate de oarecare importanţă n'a avut loc decât în sectorul central al frontului. Aci, britanicii au reuşit să opereze o străpungere locală în poziţiile germane, după lupte grele, care au durat mai multe ore. Aceste lupte se aflau încă în plină desfăşurare la căderea nopţii.

La aripa apuseană, încercări repetate ale formaţiilor anglo-americane de a trece dincolo de Arno au fost zădărnicite de focul artileriei şi armelor automate germane ale forţelor de protecţie. Numai în oraşul Florenţa, a cărui parte de nord a fost evacuată în mod metodic, după cum se ştie, încă de acum câteva zile de trupele germane, forţele britanice au putut aduce noui unităţi pe malul de nord al râului Arno.

Au fost respinse atacurile date de inamic împotriva avantposturilor germane dela nord de Florenţa.

Sectoarele de luptă ale fron tului de răsărit, începând d in sud, dela Sanok până la nord, la lacul Peipus.

PE FRONTUL MOLDOVEI

Mareşalul într'o tranşee din primele linii împreună cu Co mandantul unei M.U. (SMP)

CONFERINŢA DELA BRETTON WOODS

OBSERVAŢIUNI CRITICE

DELA CORESPONDENTUL NOSTRU SPECIAL

II

Geneva. — Am arătat în articolul precedent importanţa pe care o constitue conferinţa dela Bretton Woods în istoria acestui război şi tot astfel în pregătirea păcii. Dar rezultatele obţinute corespund oare speranţelor puse în ele?

Discuţiile au fost adesea furtunoase şi statele au uitat de foarte rare ori pasiunile politice. Neutrii au putut remarca astfel că nu prea a fost dorită colaborarea lor la fondul de stabilizare monetară, cu tot caracterul ei internaţional. Cu greu ne putem împiedica de a regreta lipsa spiritului de cooperare. Înţelegerea pe deasupra urilor de azi, ar fi trebuit să însufleţească pe cei cari au luat parte la conferinţă.

Totuşi, nu în aceste mărturii foarte omeneşti de ură sau de orgoliu, rezidă marile defecte ale organismelor create.

Scopul conferinţei era de a găsi modalităţile ca să se asigure echilibrul economic. Oamenii de bine ar putea să se întrebe dacă acest echilibru n'ar fi fost atins mai uşor printr'o întoarcere la sisteme vechi mai simple, mai obişnuite şi mai logice tot odată: printr'o libertate desăvârşită a întreprinderilor particulare, printr'o desfiinţare generală a barierelor vamale astfel că bogăţiile din lume să poată circula fără piedici, printr'o întoarcere foarte banală economist, dar observaţiile pe la etalonul aur.

Ştefan Zweig nu era desigur cari ni le împărtăşeşte într'o carte de amintiri publicată de editorul său din New York, sunt totuşi semnificative.

Lumea, constată el, trăia odinioară într'un mod mult mai inteligent. Când totul se calcula pe baza aurului, fiecare putea să ştie exact, în orice ţară şi în orice epocă, ceeace poseda. Această siguranţă făcea cu putinţă o viaţă economică sănătoasă, echilibrată, îndepărtată de dorinţa statornică şi obositoare ce ne însufleţeşte pe toţi în zilele noastre, de a spori peste măsură avutul nostru ca să rămânem cu ceva, chiar dacă bunurile îşi pierd valoarea.

Goana neînfrânată şi generală spre bogăţia excesivă nu se datoreşte numai setei de a ne bucura de bunurile pământeşti, ci a lipsei de încredere. Statul suferă de pe urma acestei situaţii create de oameni. Nu numai că ei sunt bănuitori unul faţă de altul, dar criteriul echilibrului nu va fi niciodată atins, atâta timp cât valoarea monedei unei naţiuni sau alteia va fi calculată pe baze necontrolabile de restul ţărilor. Reintoarcerea la etalonul aur, sfătuiesc ei aşa dar, ceeace America ar fi dorit şi ea, dar i-a trebuit să se supună dorinţelor naţiunilor debitoare, cu Anglia în frunte, care, ca şi Germania în ultima decadă a preferat să-şi calculeze avutul pe baza producţiei.

De ce n'am căuta echilibrul economic în cazul că criteriul producţiei trebue să aibă întâietatea, într'o reglementare internaţională cumpănită a problemei s'ar găsi după apaducţiei şi a consumaţiei? Nodul rente mai degrabă în această direcţie decât în chestiunile financiare, cari nu sunt mai mult decât o urmare, un accesoriu al muncii şi al vânzării.

Probabil pentru că o atare reglementare ar implica un control deasupra statelor pe cari nimeni nu-l admite. Această teamă de a vedea organismele internaţionale amestecându-se în afacerile de resort ale guvernelor direct interesate, e destul de mare.

Ziarul „Times" din Londra spune foarte nimerit când socoteşte astfel rezultatele conferinţei:

„Cum va fi exercitată puterea la fondul de stabilizare şi care va fi politica ce-l va însufleţi? Organul de gestiune va avea dreptul de a impune sancţiuni ţărilor cari vor decreta restricţiile de schimb incompatibile cu scopul sistemului? Fondul va avea ca scop să salveze interesul general, dar nu va putea funcţiona mulţumitor decât dacă acest interes general e unanim definit. Aceasta însă, constată el, nu pare a fi cazul".

Aceste câteva cuvinte exprimă tot atât de bine grija marelui cotidian londonez de a vedea organismul prăbuşindu-se în anarhie, interesul general nefiind definit decât de teama de a acorda unei instituţii impersonale drepturi mai mari decât au guvernele insişi.

„Cum, se întreabă în concluzie ziarul „Times", cum va veghia noua bancă de reconstrucţie ca sumele împrumutate să fie în adevăr bine întrebuinţate? Ce se va întâmpla în cazul unei slăbiri a statelor debitoare? Succesul conferinţei va depinde, la drept vorbind, de măsura în care Statele Unite vor fi dispuse să colaboreze cu celelalte naţiuni, sau, cu alte cuvinte, de succesul sau de insuccesul discuţiilor Americei cu Marea Britanie, cu Rusia şi cu China, discuţii ce trebue să înceapă în curând".

(Continuare in pag. 2-a)

GERMANIA ŞI CELE TREI TURCII

de N. BATZARIA

Prin expresiunea „cele trei Turcii" înţelegem cele trei regimuri ce a avut Turcia şi anume: regimul absolutist al sultanilor, regimul constituţional al junilor turci şi, al treilea, regimul republican actual.

Care au fost raporturile Turciei în aceste trei regimuri cu Germania şi în deosebi cu Germania care, după războiul cu Franţa din anii 1870-1871, devenise un imperiu unitar şi una din Marile Puteri ale Europei?

Pentru lămurirea acestei chestiuni vom aminti, în rezumat, unele evenimente de o însemnătate istorică.

Precum se ştie, hotărîrile congresului dela Berlin din anul 1878 au retuşat în mod simţitor în avantajul Turciei stipulaţiunile tratatului pe care Rusia biruitoare îl impusese Turciei la San Stefano, din imediata apropiere a Constantinopolului. Se mai ştie că această retuşare s'a datorit mai cu seamă intervenţiei lui Bismarck.

De atunci relaţiile dintre Germania şi Turcia au început să devină din ce în ce mai strânse, mai cordiale. Mai just ar fi să spunem că Abdul Hamid, sultanul, care, urcându-se pe tron în anul 1876, a domnit 35 de ani, vedea în imperiul german pe protectorul cel mai indicat şi, totodată, desinteresat, al împărăţiei turceşti. Acestei pretenţii s'a dat o consacrare reală prin vizita făcută de fostul Kaiser Wilhelm al II-lea, iar grija Germaniei de a nu jigni pe turci s'a dovedit între altele, după revoluţia din Macedonia din 1903.

Intr'adevăr, în vara anului 1903, a izbucnit în Macedonia de Vest o revoluţie, pusă la cale de organizaţia revoluţionară macedoneană. In vre-o două-trei săptămâni revoluţia a fost înăbuşită în sânge, dar a avut urmări politice importante, provocând anume amestecul Marilor Puteri în administraţia din Macedonia.

Aşa, ca reprezentanţi ai acestor Puteri au fost numiţi doi agenţi civili — unul rus, al doilea austriac, care aveau dreptul să intervină în toate chestiunile de ordin administrativ şi chiar juridic şi să ceară să se revină asupra măsurilor şi hotărîrilor, pe care le socoteau neîntemeiate. Precizăm că agenţii civili interveneau atunci când era vorba de a lua apărarea populaţiei creştine.

Odată cu numirea lor, Macedonia a fost împărţită în cinci sectoare, iar în fiecare sector au fost trimişi câte un număr de ofiţeri de jandarmerie, aparţinând următoarelor state: Franţa, Anglia, Austro-Ungaria, Rusia şi Italia.

Misiunea acestor ofiţeri era reorganizarea jandarmeriei turceşti şi introducerea în corpul ei de elemente creştine, care, până atunci, erau excluse.

Nu suntem decât în nota adevărului, afirmând că ţinta firească a acestui amestec străin în afacerile interne ale Turciei era scoaterea Macedoniei de sub administraţia statului turcesc şi prefacerea ei într'o provincie autonomă. Insă, revoluţia junâ turcă din anul 1908 a făcut să cadă aceste proecte.

Oricum, ceeace ţinem să relevăm aci, este faptul că Germania, ca o dovadă că nu e de acord cu politica urmărită de celelalte Puteri, n'a făcut cauză comună cu ele şi n'a trimis nici un reprezentant în acea organizaţie internaţională din Macedonia.

Dar, cum am pomenit mai sus, în anul 1908 a avut loc revoluţia junilor turci, revoluţie care a câştigat biruinţa. Tot păstrându-se forma de guvernământ monarhică, ba, la început, şi Abdul Hamid a fost lăsat să domnească mai departe, junii turci au înlocuit regimul absolutist printr'un regim constituţional.

Imi aduc aminte că în primele săptămâni după izbânda revoluţiei, a fost, mai ales la Constantinopol, un mare entuziasm pentru Franţa. Ambasadorul francez era aclamat pe străzi cu uralele populaţiei.

Dar, iată că, în ciuda oricăror aşteptări, statele creştine din Balcani, uitând vechile lor certuri, se aliază şi declară Turciei război. Războiul izbucneşte într'un timp când armata turcă era în plină reorganizare şi insuficient echipată.

In această situaţie atât de neprielnică pentru ea, Turcia a recurs la ajutorul şi la vechea bunăvoinţă a Germaniei. Şi adevărul este că numai din Germania a primit ea, în timpul războiului balcanic, tunuri, puşti, muniţiuni şi alt material de război.

Tot sub regimul june turc, Turcia se alătură Germaniei în trecutul războiu mondial.

Aşa dar, o prietenie strânsă a caracterizat raporturile dintre Turcia şi Germania, atât sub regimul absolutist al lui Abdul Hamid, cât şi sub regimul constituţional al junilor turci.

Astfel de raporturi au continuat şi după proclamarea actualului regim republican, instituit de Kemal Ataturk. In deosebi raporturile economice dintre ambele state căpătaseră o desvoltare mult mai activă decât în trecut.

Viitorul va răspunde întrebării ce urmări va avea ruperea relaţiilor diplomatice şi economice.